

[Tove Jørgensen]

Forslag til lov om ændring af bestemmelser om ydelser i lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslag nr. L 198).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Tove Jørgensen (DKP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af invalidepensionsloven.

(Beslutningsforslag nr. B 75).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Melchior (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sekretærbistand til folketingets medlemmer.

(Beslutningsforslag nr. B 76).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel af Glensgård (FP), Kjerulff-Schmidt (FP), Maisted (FP), Tang Sørensen (FP) og Thorndahl (FP):

»Hvilke oplysninger kan statsministeren give om socialdemokratiets brug af centraladministrationens embedsmænd i politisk øjemed?«

(Forespørgsel nr. XV. Anmeldt 2/2 78. Fremme af foresp. vedt. 7/2 78).

Forhandling

Formanden:

Taletiden for ordførerne er aftalt til 15 min. i første omgang og 8 min. i anden omgang.

Glensgård (FP):

Onsdag den 1. februar, 34 dage før valget til de kommunale og amtskommunale råd, gav formanden for socialdemokratiet folketinget en undskyldning, en undskyldning for, hvad en af hans funktionærer, partisekretær

Ejner Hovgaard Christiansen, havde igangsat i centraladministrationen. Så langt, så godt.

Kendetegnende for diktaturet er, at statsmagten sættes ind på at sikre magthavernes fortsatte magt. I diametral modsætning til denne styreform står demokratiet, hvor magthavernes misbrug af statsapparatet i egen tjeneste er utænkeligt. Sidst vi så det anskueliggjort i praktisk politik, var, da USAs 38. præsident, Richard M. Nixon, i 1974 blev afsat, fordi han forbrød sig mod dette første punkt i demokratiets grundregel.

Vi skal derfor som demokrater i et demokratisk land ikke undervurdere alvoren i et misbrug af demokratiet. Der kan ikke et øjeblik være tvivl om, at det, som det danske socialdemokrati har gjort ved at udnytte regeringsembudsmand til at fremskaffe oplysninger, der ene og alene skulle have det formål at styrke partiets position ved det kommende kommunevalg, er en forkert handling. Den kan selvfølgelig ikke accepteres i et demokratisk land, og vi må derfor som danskere betragte det, der er sket, med den største skam.

Men forespørgslen i dag skal ud over at få belyst netop forholdene omkring det betimelige i socialdemokratiets brug af ministerielle embedsmænd til en valgkamp også tage fat på en lang række mere vidtrækkende problemstillinger, og jeg skal derfor tillade mig at stille statsministeren over for en række problemstillinger. Hvor langt går regeringen i kravet til embedsmændene, når det f. eks. drejer sig om konsekvensberegninger af socialdemokratiets forskellige oplæg? Hvor tit og i hvilket omfang arbejder embedsmændene med forslag, som LO barsler med?

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet naturligvis tillader regeringen at iværksætte forskellige undersøgelser af forskellige problemstillinger, når disse bare foretages med henblik på f. eks. et kommende lovgivningsarbejde, men hvis sådanne undersøgelser bruges for at bekæmpe politiske modstandere, er de usmagelige. Hvor mange forskellige udvalg har regeringen nedsat i lighed med f. eks. ØD-udvalget? Til denne forespørgsel kan det heller ikke undgås, at det nye, i folkemunde kaldet »Inge Fischer Møller-udvalg« bliver berørt.

At socialdemokratiets kongres vedtog, at der skulle ske en undersøgelse af fordele og ulemper ved Danmarks medlemskab af EF,